

РЕШЕНИЕ

№ 4458

гр. София, 04.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 26.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **14527** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на Х. Л. Л. от [населено място] срещу ЗАПОВЕД № ДК 19-С-443/23.11.2012г. на Началник отдел при РДНСК – Югозападен район, с която е забранено ползването на неприетия по установения ред строеж „Промяна на предназначението на магазин №3 в кафе-аперитив” в [жилищен адрес] ЖК М. 1.

По изложените в жалбата съображения за наличието на съществени процесуални нарушения се моли да се отмени заповедта. Жалбоподателят не се представлява в съдебно заседание.

Ответникът чрез юрк. О. оспорва жалбата и моли да се отхвърли.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си по чл.168, ал.1 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

Жалбата е в срок и от лице, засегнато неблагоприятно от акта, поради което следва да се разгледа по същество.

На първо място съдът установява, че ответникът е компетентен да постанови оспорения акт по чл. 178, ал. 5, вр. чл. 222, ал. 1, т. 6, т. 7 и т. 13 ЗУТ и на основание делегираните му правомощия от Началник ДНСК със заповед №РД 13-230/02.07.2012Г. /л. 30/ .

От фактическа страна не е спорно по делото, че жалбоподателят е собственик на магазин №3 /нотариален акт №66 том I рег.№3071 дело №62 от 25.04.2001г. на л.13/, находящ се в [жилищен адрес] вход №4, ЖК М. . Този магазин е отдаден под наем от Л. на Р. Д. с договор от 27.02.2012г. /л.15/ като в договора е посочено, че ще се ползва

за кафене. Договорът е със срок на действие и към момента, доколкото видно от чл.3 на същия е сключен за 2 години, считано от 01.03.2012г.. Ответникът, за да забрани ползването е приел, че с констативен акт № РД-9400131/08.10.2012г. е установено при проверка, че обектът се ползва без да има удостоверение за въвеждането му в експлоатация. Съдът установява, че констативният акт е съставен без присъствието на ползвателя респ. собственика, тъй като тези лица не са установени при проверката. Във връзка с изложеното обаче следва да се има предвид, че проверката е по сигнал на живущите във входа за това, че кафенето работи до късно и им пречи. Обстоятелството, че обектът се ползва не като магазин – а като кафене се установява от писмените доказателства по делото вкл. посочения договор за наем. С жалбата си жалбоподателят не представя доказателства, че има удостоверение за въвеждане в експлоатация на обекта като кафене. Следователно - установено е ползване на обекта като кафене и съответно няма документ за това, поради което изводите на ответника по същество са правилни и законосъобразни.

Не се споделя възражението за наличие на съществено процесуално нарушение, свързано със съставянето на констативния акт. Последният е обявен по реда на § 4, ал. 1, изр. 2 от ДР на ЗУТ. Дори да има допуснато процесуално нарушение, изразяващо се в това собственикът на строежа да не е уведомен за констативния акт - то следва да се има предвид, че същия с жалбата си е имал възможност по същество да изложи възражения вкл. да представи удостоверение за въвеждане в експлоатация. В жалбата си -лицето твърди, че обектът се ползва като магазин, но не ангажира доказателства за това свое твърдение. Няма и данни този магазин също да е въведен в експлоатация по надлежния ред. Точно обратното, има доказателства, че има валиден договор за наем съобразно, който обекта се ползва като кафене. Следователно жалбоподателят е имал възможност да докаже твърденията си, че обекта се ползва като магазин и да обори изложените в акта от ответника факти, доказани по делото с писмени доказателства, но не го е направил, поради което жалбата му е неоснователна и следва да се отхвърли.

Следователно- процесният строеж -V категория, не може да се ползва преди да се изпълни изискването му да се въведе в експлоатация –чл.178, ал.1 от ЗУТ, поради което заповедта за забрана ползването му е правилна и законосъобразна.

Водим СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователната жалба на Х. Л. Л. от [населено място] срещу ЗАПОВЕД № ДК 19-С-443/23.11.2012г. на Началник отдел при РДНСК – Югозападен район, с която е забранено ползването на неприетия по установения ред строеж „Промяна на предназначението на магазин №3 в кафе-аперитив” в [жилищен адрес] ЖК М. 1.

Решението е окончателно на основание чл.215, ал.7 от ЗУТ.

Съдия: